

Spm. nr. US 91**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Jeg står her med et citat fra Børsen den 16. februar 2004, hvor beskæftigelsesministeren bl.a. udtaler:

»Hvis stat, amter og kommuner ikke får flere penge, men økonomien fortsat vokser, vil den private sektor løbe fra den offentlige sektor. Det tager lidt tid, før effekten slår igennem. Men efter ti år vil den offentlige sektor kun være øget med fem pct., mens den private er blevet 20 pct. større. Så opstår et nyt Danmark.«

Nu skal vi jo inden så længe til at diskutere fremtidens velfærd, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke beskæftigelsesministeren kunne uddybe det synspunkt i relation til, om det betyder, at det, som regeringen vil satse på i fremtiden, er en kraftig forøgelse af det private forbrug til fordel for, at man så er nødt til at skære på velfærden eller skære på den offentlige sektor.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål er udtryk for en gammeldags tankegang, nemlig den tankegang at hvis en ting går frem, så er der nødvendigvis noget andet, der er nødt til at gå tilbage. Derfor bygger hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål på den tankegang, at hvis den private sektor stiger, betyder det nødvendigvis, at den offentlige sektor falder.

Men siden 2001 har vi jo kunnet demonstrere, at de to ting faktisk kan gå hånd i hånd. Der sker både en stigning i den offentlige sektor og i den private sektor. Så regeringen har ved sin politik vist, at man har fået den bedste af alle verdener, nemlig vækst begge steder.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu skal jeg ikke blande mig i, hvad der er gammeldags, og hvad der ikke er gammeldags, så jeg vil undlade at betegne statsministeren som gammeldags. For når nu statsministeren konstaterer i forbindelse med Globaliseringsrådets rapport, at der var besparelser på velfærdsreformer i udsigt, så er det vel udtryk for, at regeringens politik er, at det, som er udsigten for fremtidens velfærd er, at man laver besparelser i forbindelse med velfærdsreformerne. Men jeg vil da godt have beskæftigelsesministeren til at afkræfte det og sige, at der ikke ligger nogen som helst planer om at beskære nogen af de velfærdsforan-

staltninger, vi har, når vi skal til at diskutere velfærdsreformer.

Kl. 13.05

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Danmark står over for to udfordringer: En udfordring, der påføres os udefra, og en hjemlig udfordring. Hvis vi tager den udfordring, der påføres os udefra, så er det jo, at det er billigere at producere østpå, at arbejdspladser flytter til Østeuropa, til Ukraine eller til Kina, og derfor gør vi os nogle tanker om, hvordan vi ruster Danmark til at modstå den udfordring; derfor bl.a. arbejdet omkring voksen- og efteruddannelse og Globaliseringsrådet.

Men så er der jo en udfordring, der kommer til os indefra. Det er den, man kalder den demografiske udfordring, altså det, at vi bliver flere og flere ældre her i landet, og at vi bliver færre unge i den produktive alder.

Det er klart, at for så vidt angår at imødekomme den hjemlige udfordring, er der især tre områder, vi skal gøre noget ved. Det ene er, at vi skal have de unge lidt tidligere ud på arbejdsmarkedet. Det andet er, at vi skal have flere flygtninge/indvandrere i arbejde. Og det tredje er, at vi skal sørge for, at de ældre trækker sig lidt senere tilbage fra arbejdsmarkedet.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det var desværre ikke svar på mit spørgsmål. Det, jeg egentlig godt vil vide, er: Når nu beskæftigelsesministeren fremhæver, at der er plads til både offentlig og privat vækst på grund af velstandsudviklingen i Danmark, vil beskæftigelsesministeren så garantere for, at der ikke sker nogen forringelser på velfærdsområdet?

Ministerens har jo lige argumenteret for, at det ikke er nødvendigt. Men vil det ske?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, de fleste er enige om, at den hovedudfordring, det danske samfund har i de kommende år, er at sørge for, at arbejdsstyrken bliver tilstrækkelig stor. Om 25 år vil der være 400.000 flere folkepensionister i Danmark, der vil være 350.000 mennesker færre på arbejdsmarkedet. Derfor er en af de bestræbelser, vi vil tage hul på, jo at få de ældre til at trække sig lidt senere tilbage fra arbejdsmarkedet, i takt med at vi jo også lever længere, og at vi bliver sundere og sundere.